

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 14.

15 lipca 1935.

T R E Ś Ć

ZARZĄDZENIE

Str.

Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1935 r. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, Ministerstwem Poczty i Telegrafów i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie odbierania przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadsyłanych pocztą pod adresem sądów 197

OKÓLNIKI:

Nr. 1767/N. P./35 w sprawie obliczania terminów kary więźniom, którzy korzystali z przerwy wykonania kary 201

Nr. 1768/II. G. S./35 w sprawie sprzedaży znaczków sądowych przez dystrybutorów w lokalach sądowych 201

Nr. 1769/I. C./35 w sprawie interpretacji § 52 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym 202

RUCH SŁUŻBOWY:

Ruch służbowy w sądownictwie 203

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich 203

ADWOKATURA

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 lipca 1935 r.

w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, Ministerstwem Poczty i Telegrafów i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie odbierania przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadsyłanych pocztą pod adresem sądów.

§ 1. Kwoty pieniężne, nadsyłane pod adresem sądów przekazami pocztowymi lub czekowemi, z wyjątkiem sum, nadsyłanych telegraficznie, oraz sum przekazów pocztowych i czekowych, nadsyłanych pod adresem

kierowników sądów na wypłatę należności służbowych i na inne wydatki urzędowe, urząd pocztowy oddawczy przekazuje automatycznie do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto czekowe sądu, a odłączone odcinki przekazów pocztowych lub czekowych przesyła sądowi.

W tym celu sąd składa w urzędzie pocztowym przewidziane w przepisach o obrocie czekowym P. K. O. upoważnienie oraz odpowiednią ilość blankietów nadawczych z numerem sądowego konta czekowego i kopert do siebie adresowanych.

§ 2. Sumy, nadsyłane telegraficznie, oraz sumy przekazów pocztowych i czekowych, przeznaczone na wypłatę należności służbowych i na inne urzędowe wydatki sądów, tudzież przesyłki wartościowe sądy odbierają z urzędu pocztowego przez swych do tego upoważnionych funkcjonariuszów, zapomocą księgi przekazów i przesyłek wartościowych, sporządzonej według załączonego wzoru.

W tym celu urzędy pocztowe wydają sądom wspomniane w poprzednim ustępie telegramy, przekazy pocztowe i czekowe, adresy pomocnicze na paczki wartościowe i dowody odbioru na listy wartościowe. Odnośny funkcjonariusz sądowy doręcza powyższe dowody pocztowe urzędnikowi, prowadzącemu kasę sądową.

§ 3. Urzędnik kasy sądowej wpisuje otrzymane przekazy pieniężne (pocztowe, czekowe i telegraficzne), adresy pomocnicze na paczki wartościowe i dowody odbioru na listy wartościowe do księgi przekazów i przesyłek wartościowych, na trzech kontach otwartych osobno dla:

- a) przekazów pieniężnych,
- b) listów wartościowych,
- c) paczek wartościowych,

wypełniając rubryki 1 — 6, podsumowuje wpisane w danym dniu kwoty na każdym koncie osobno i przedstawia kierownikowi sądu lub jego zastępcy, który księgę podpisuje i wydaje urzędnikowi, upoważnionemu do kwitowania powyższych dowodów pocztowych.

Na pokwitowanych przekazach pieniężnych, adresach pomocniczych i dowodach odbioru należy obok podpisu umieścić datę i wycisnąć urzędową pieczęć sądu.

W tych miejscowościach, gdzie wszystkie rodzaje przesyłek pocztowych wydawane są w urzędzie pocztowym przez tego samego urzędnika, wpisy do księgi przekazów i przesyłek wartościowych mogą być dokonywane kolejno, bez podziału na osobne konta.

§ 4. Do odbioru z urzędu pocztowego pieniędzy i przesyłek wartościowych, nieprzekraczających łącznie sumy 1.000 zł, może być upoważniony woźny. Przesyłki wyższej wartości powinien odbierać urzędnik sądowy.

§ 5. Kierownik sądu zawczasu złoży we właściwym urzędzie pocztowym pełnomocnictwo pocztowe. Pełnomocnictwo to winno zawierać następujące szczegóły:

- a) pełne imię i nazwisko pełnomocnika oraz jego charakter służbowy,
- b) wyraźną wzmiankę, czy pełnomocnictwo obejmuje kwitowanie dokumentów i odbiór przesyłek, czy też tylko jedną z tych czynności, w razie zaś ograniczenia, do każdej z tych czynności winno być złożone oddzielne pełnomocnictwo,
- c) wyszczególnienie, jakie rodzaje przesyłek wolno pełnomocnikowi podejmować,

d) podpisy własnoręczne mocodawcy i pełnomocnika,

e) datę wystawienia, okres czasu przez jaki pełnomocnictwo pozostaje w mocy, adres odbiorcy przesyłek pocztowych (adres sądu) oraz nazwę oddawczego urzędu pocztowego.

Pełnomocnictwo pocztowe winno być wystawione na formularzu pocztowym, zaopatrzone w pieczęć urzędową sądu i nie może zawierać żadnych zastrzeżeń. W braku formularza pełnomocnictwo może być wystawione na zwykłym papierze, lecz powinno odpowiadać osnowie formularzy pocztowych.

Pełnomocnik winien na żądanie urzędnika pocztowego wylegitymować się dowodem osobistym, lub wystawionym w tym celu przez kierownika sądu poświadczeniem tożsamości osoby.

Urzędnikowi, upoważnionemu do kwitowania dokumentów pocztowych, można powierzyć również odbieranie pieniędzy i przesyłek wartościowych z urzędu pocztowego.

§ 6. Urzędnik pocztowy przy zachowaniu przepisanych formalności odbiera od upoważnionego funkcjonariusza sądowego pokwitowane przekazy pocztowe lub czekowe, dowody odbioru na listy wartościowe lub adresy pomocnicze na paczki wartościowe, poczem wydaje temuż upoważnionemu pieniądze, listy lub paczki wartościowe; jednocześnie w księdze przekazów i przesyłek wartościowych na właściwym koncie obok sumy, obejmującej pozycje danego dnia, potwierdza w rubryce 7, które przesyłki wydał, oraz ilość i ogólną wartość wydanych przesyłek, podpisuje się i umieszcza obok czytelnego podpisu odcisk datownika (np. „wydano od Nr. 11 — 15 pięć listów wartościowych na 6.103 zł”).

Kwoty przekazowe, listy wartościowe i paczki wartościowe, nie wpisane do księgi przekazów i przesyłek wartościowych, nie mogą być wydawane upoważnionemu funkcjonariuszowi sądowemu w żadnym wypadku.

§ 7. Funkcjonariusz sądowy, odbierający przesyłkę wartościową zamkniętą i opieczętowaną, winien zbadać dokładnie kopertę (opakowanie) i pieczęcie, a gdyby spostrzegł uszkodzenie, winien przed odbiorem żądać sprawdzenia wagi przesyłki i otwarcia jej oraz przeliczenia zawartości przez urzędnika pocztowego. Listy wartościowe, zaopatrzone pieczęcią poczty tak przy nadawaniu, jak i podczas przewozu (w ostatnim przypadku wskutek uszkodzenia opakowania), należy zawsze otwierać w obecności urzędnika pocztowego i sprawdzić ich zawartość.

O otwarciu paczek i listów wartościowych urzędnik pocztowy zamieszcza na kopercie odpowiednie potwierdzenie, a w razie stwierdzenia braku sporządza protokół, który podpisują uczestniczący przy otwarciu funkcjonariusze pocztowi i sądowi.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1935 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości, Skarbu i Poczty i Telegrafów z dnia 17 lutego 1930 r. w porozumieniu z Najwyższą Izłą Kontroli w sprawie odbierania przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadsyłanych pod adresem sądów (II Zb. r. i ok. poz. 246).

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

	Nr. bieżący	1
	Data otrzymania dowodu pocztowego	2
	Nr. przesyłki	3
	Kto nadał przesyłkę i miejsce nadania	4
	Przeznaczenie sumy	5
	Kwota (wartość) oznaczona na dowodzie pocztowym	6
		zł gr
	Potwierdzenie urzędu pocztowego co do ilości wydanych przesyłek i ogólnej ich wartości. Podpis urzędnika pocztowego i odcisk datownika	7
	gotówką	8
		zł gr
	papierami wartościowymi	9
		zł gr
	Podpis urzędnika sądowego, który przesyłkę otrzymał, oraz dane co do zarachowania przesyłki (pozycja księgi, sygnatura akt)	10
	U w a g i	11

Księga przekazów i przesyłek wartościowych.

Wzór do § 2.

O K Ó L N I K Nr. 1767/N. P./35

w sprawie obliczania terminów kary więźniom, którzy korzystali z przerwy wykonania kary.

Do Panów Prokuratorów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych oraz do Sądów Grodzkich.

W związku z wątpliwościami, jakie budzą w praktyce przypadki obliczania końca kary dla więźnia, któremu w czasie wykonywania kary udzielono przerwy kary, wyjaśniam, że tego rodzaju obliczeń należy dokonywać sposobem następującym:

Do początkowo ustalonego końcowego terminu odbywanej przez więźnia kary więzienia lub aresztu należy doliczać czas faktycznie spędzony przez więźnia poza więzieniem podczas przerwy wykonania kary. Czas ten należy obliczać nie na dni, lecz na miesiące i dni według czasu kalendarzowego zgodnie z zasadą przyjętą w art. 41 § 2 k. k.

Na tle praktycznego przykładu obliczenie takie przedstawia się następująco:

Więzień ma do odsiedzenia 6 miesięcy więzienia. Ponieważ rozpoczął odbywanie kary dn. 31.VII.1933, przeto pierwotnie obliczony termin końca kary wypadł na dzień 31.I.1934. Więzień przebywał jednak poza więzieniem, korzystając z udzielonej mu przerwy od 8.IX.1933 do 23.I.1934, a zatem 4 miesiące kalendarzowe (8.IX.1933—8.I.1934) oraz 15 dni (8.I.1934—23.I.1934). Owe 4 miesiące kalendarzowe i 15 dni należy zatem doliczyć do pierwotnego końca kary. Ostateczny termin końca kary wypadnie wówczas na dzień 15.VI.1934 (31.I.1934+4 mies. kalendarzowe = 31.V.1934+15 dni=15.VI.1934).

Jeśli więźniowi udzielono kilkakrotnie przerw, oddzielonych od siebie pobytem w więzieniu, czas każdej przerwy należy w myśl powyższego systemu oddzielnie obliczyć i doliczyć do pierwotnego końca kary.

Przykład: Więzień skazany jest na rok więzienia, rozpoczął odbywanie kary dn. 1.I.1933, a zatem pierwotnie obliczony koniec kary wypadł na dzień 1.I.1934. Więzień jednak korzystał z przerw w czasie od 26.III.1933 do 12.V.1933 (1 mies. kalend. i 16 dni) oraz od 1.IX.1933 do 26.XII.1933 (3 mies. kalend. i 25 dni). Razem czas przerw wynosił 4 miesiące kalendarzowe i 41 dni. Po doliczeniu czasu tego do pierwotnego terminu końca kary (1.I.1934), ostateczny termin końca kary wypadnie na dzień 11.VI.1934 (1.I.1934 + 4 mies. kal. = 1.V.1934 + 41 dni = 11.VI.1934).

Warszawa, dnia 4 lipca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

O K Ó L N I K Nr. 1768/II.G.S./35

w sprawie sprzedaży znaczków sądowych przez dystrybutorów w lokalach sądowych.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych.

W związku z postanowieniami § 8 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1934 r. w sprawie uiszczania opłat sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 971) i § 13 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za do-

rażenie w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 972), upoważniam Panów Prezesów sądów apelacyjnych do udzielania zezwolenia na prowadzenie sprzedaży znaczków sądowych i stemplowych w lokalach sądowych pod następującymi warunkami.

Dopuszczani do sprzedaży mogą być członkowie Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej, Legji Inwalidów Wojennych Wojsk Polskich im. Gen. Sowińskiego i emerytowani funkcjonariusze sądowi, oraz wdowy lub sieroty po funkcjonariuszach sądowych. Prezesi sądów apelacyjnych dokonują wyboru dystrybutora według swego uznania zśród kandydatów, przedstawianych przez związki Inwalidów lub związki funkcjonariuszów sądowych.

Zezwolenie na prowadzenie sprzedaży znaczków w lokalu sądowym może być udzielone tylko wówczas, jeżeli istnieją ku temu odpowiednie warunki pomieszczeniowe danego lokalu i jeżeli sprzedaż nie wywoła zakłócenia porządku w gmachu sądowym.

W zezwoleniu należy zastrzec, że dystrybutor ponosi wyłączną odpowiedzialność i ryzyko z powodu sprzedaży znaczków w lokalu sądowym i że zezwolenie na sprzedaż znaczków w lokalu sądowym może być przez prezesa sądu apelacyjnego odwołane w każdej chwili bez podania powodu.

Równocześnie uchylam okólnik w sprawie sprzedaży znaczków sądowych przez dystrybutorów w lokalach sądowych (II Zb. r. i ok. poz. 251).

Warszawa, dnia 4 lipca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1769/LC./35

w sprawie interpretacji § 52 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym.

Do sądów rejestrowych.

Niektóre sądy rejestrowe interpretują błędnie ust. 1 § 52 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. o rejestrze handlowym (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 511). Mianowicie, stosują ten przepis również do krajowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i do spółek akcyjnych, gdy zarządcy spółki są cudzoziemcami.

Wyraz „cudzoziemiec”, zawarty w omawianym przepisie oznacza kupca, obywatela obcego państwa, który we własnym imieniu prowadzi w Polsce przedsiębiorstwo. Ma on prawo (i obowiązek) żądać wpisania siebie do rejestru handlowego pod warunkami, przewidzianymi w § 52 ust. 1 (art. 6 kod. handl.). Nie można natomiast uznać osobistego prawa wpisania się do rejestru handlowego przez poszczególnych członków zarządu spółki. Jedynie zarząd spółki, jako jej organ, a nie indywidualne osoby, wchodzące w skład tego zarządu, mogą żądać wpisania do rejestru imion i nazwisk (art. 165 — 168, 329 — 332 kod. handl.). Dlatego więc przy wpisywaniu do rejestru imion i nazwisk tych osób nie należy stosować przepisów ust. 1 § 52 rozporządzenia o rejestrze handlowym.

Warszawa, dnia 10 lipca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

RUCH SŁUŻBOWY.

Ruch służbowy w sądownictwie.

W okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

Mianowani aplikantami: Włodzimierz-Marceli Chmielewski, Wojciech Sankowski i Mirjam Feferman — z dn. 7 czerwca 1935 r.; Hieronim-Michał Wiśniewski — z dn. 15 czerwca 1935 r.; Czesław-Antoni Targoński — z dn. 19 czerwca 1935 r. i Erwin Glassberg — z dn. 21 czerwca 1935 r.

Zwolnieni na skutek podań aplikanci: Chaim-Efraim Mendelson — z dn. 1 czerwca 1935 r.; Ajzyk Gasko — z dn. 19 czerwca 1935 r.; Josef Frydchajm — z dn. 22 czerwca 1935 r.; Mordechaj Blechman — z dn. 26 czerwca 1935 r.; Stefan-Ignacy Jamborko i Edward Lipski — z dn. 28 czerwca 1935 r.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	S t a n o w i s k a					Przewodniczący sądów pracy
	Sędziowie apelacyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie		
		Sędziowie okręgowi	Sędziowie śledczy	Sędziowie sprawujący kierownictwo sądu	Sędziowie grodzcy	
Białystok		1k.				
Grójec (s. o. w Warszawie)					1	
Łanowce (s. o. w Równem)		1	1			
Sambor						1*)
Warszawa	1c.					
Wolbrom (s. o. w Sosnowcu)				1		

*) Zastępca.

U w a g a: c. oznacza wydz. cywilny.
k. oznacza wydz. karny.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnieść w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

A D W O K A T U R A.

W okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Przenieśli siedziby:

Dr. Lazar Weinsaft z Podwołoczysk do Tarnopola, ul. Sobieskiego; dla likwidacji spraw ustanowiono substytutem Abrahama Swatlera adw. w Podwołoczyskach.

Dr. Dawid Pollak z Kamionki Strumiłowej do Tarnobrodu (Izba Lubelska); dla likwidacji spraw ustanowiono substytutem Dr. Józefa Lippego adw. w Kamionce Strumiłowej.

Dr. Iwan Kobyłecki ze Skolego do Stryja.

Dr. Stanisław Krzemicki ze Lwowa do Warszawy; dla likwidacji spraw ustanowiono substytutem Dr. Józefa Sandauera adw. we Lwowie, ul. Kraszewskiego 11.

Skreśleni z listy adwokatów:

Dr. Stanisław Krzemicki wskutek przeniesienia siedziby ze Lwowa do Warszawy.

Dr. Dawid Pollak wskutek przeniesienia siedziby z Kamionki Strumiłowej do Tarnobrodu (Izba Lubelska).

wskutek śmierci:

Dr. Eljasz Süßman w Glinianach; substytutem ustanowiono Dr. Izzydora Tennenbauma, adw. w Glinianach.

Dr. Włodzimierz Mochnacki.

Rada Adwokacka we Lwowie zawiadamia, że wobec prawomocnego zasądzenia Leoncjusza Chomickiego, adwokata w Samborze, wyrokiem Sądu Grodzkiego w Samborze z 29 maja 1934 r. Kg. VII. 454/34 za wyst. z art. 262 K. K. na karę 2-miesięcznego aresztu oraz na utratę prawa wykonywania adwokatury na przeciąg 3 lat, skreśliła w zupełności z dniem dzisiejszym Leoncjusza Chomickiego, adwokata w Samborze, z listy adwokatów w myśl art. 46 p. 5 pr. o. u. adw., ustanawiając substytutem jego kancelarji Dra Izaka Eisnera, adwokata w Samborze, celem zlikwidowania spraw bieżących tej kancelarji.

Zawieszenie w czynnościach:

Na podstawie postanowienia Senatu Dyscyplinarnego przy Sądzie Najwyższym w Warszawie z 2 marca 1935 r. Nr. D. A. 7/35, Rada Adwokacka we Lwowie w wykonaniu tego postanowienia zarządza zawieszenie Dra Leopolda Aschkenazego, adwokata w Założcach, w wykonywaniu adwokatury w myśl art. 77 pr. o. u. adw., a substytucję tegoż kancelarji na czas trwania suspensji porucza substytutowi Salomonowi Glasgallowi, adwokatowi w Założcach.

W okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Tadeusz Ereciński z siedzibą w Poznaniu, Sew. Mielżyńskiego 6.
Antoni Szeszycki z siedzibą w Bydgoszczy, ul. Gdańska 11.